

Dinesen: Overfor det Spørgsmaal, der blev omtalt af den ærede Finantsminister om manglende Arbeidskraft under Invalidebestyrelsen, skal jeg ikke tilbageholde den Bemærkning, at jeg ogsaa paa anden Maade har erfaret, at de Kræfter, der findes for Tiden, ere for smaa til at udføre det Arbejde, der paahviler Invalidebestyrelsen. Jeg har derfor Anledning til at fremhæve det Ustelige i, at Finantsministeren vil søge en saadan Forøgelse af denne Arbeidskraft, at der ikke i den Henseende skal være nogen Mangel tilstede. Jeg tør vel, efter den Velvilje, der er i Thinget overfor Invaliderne, antage, at en saadan Bevilling vil blive givet. Jeg vil gjerne gjøre et Par korte Bemærkninger overfor den ærede Ordfører. Jeg har ikke været opmærksom paa — det er selvfølgelig en Vebredelse, jeg tilbøds ogsaa maa rette til mig selv — at et af de foreliggende Andragender ikke har været hos vedkommende Minister, og at Udvalget altsaa har brudt den Regel, man tidligere har holdt over, at med Hensyn til ethvert Andragende, vi behandlede i Udvalget, og hvorom man bestemmer sig til at gjøre Indstilling, forslanger man, at det i Forveien har været hos Ministeren. Jeg tør vel derfor antage, at det ogsaa er en Uagtsomhed fra den ærede Ordførers Side, naar dette Andragende er blevet behandlet sammen med de andre. Jeg kan nemlig ikke se rettere, end at naar Udvalget selv bryder de Regler, man pleier at følge, svækker det sin Stilling overfor saadanne Andragenders Afgjørelse, og jeg skal derfor for mit Vedkommende udtale, at jeg træder tilbage som Medforslagsstiller af Forslaget om det paagjældende Andragende, og jeg vil anbefale den ærede Ordfører at gjøre det Samme for sit Vedkommende og tage denne Indstilling tilbage. Denne Bemærkning vedrører efter min Opfattelse ogsaa det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts Ake Valgfreds (R. Nielsen). Ogaa overfor ham maa jeg bemærke, at naar vi ikke følge de Regler, som Udvalget og Thinget tidligere have fast, gjøre vi vore Indstillinger virkningsløse, og det tror jeg, at vi mindst af Alt skulle gjøre. Søvrigt indrømmer jeg, at den høitærede Minister har søgt at begrunde den Stilling, han indtager til disse An-

dragender, saa godt det var ham muligt, og det vidner jo om, at han for sit Vedkommende gjør disse Spørgsmaal til Gjenstand for en meget indgaaende Overveielse, naar de komme til at foreligge ham. Jeg kan imidlertid ikke tilbageholde, at uden at jeg just drager nogen Slutning fra de i Diebliffet foreliggende Andragender, har jeg fra forskjellig andre Forhold, der ere mig bekendte, faaet det Indtryk, at man dog undertiden kunde vise noget mere Smødefommen overfor de Invalider, der henvende sig til Invalidebestyrelsen og det høie Finantsministerium, end man gjør. Jeg har altid her i Thinget anbefalet at vise den mest vidtgaaende Smødefommen mod disse Folk. Vi skyldte dem efter min Opfattelse at tage det videstgaaende Hensyn til dem, som vi ere i Stand til. Jeg gjør kun i al Almindelighed denne Bemærkning, fordi jeg til enhver Tid vil tage Del i saa nøie som muligt at undersøge, hvad der kommer til at foreligge. Jeg mener ogsaa, at man ikke kan tage det altsfor nøie, selv om man ogsaa kommer til at henvise et Andragende, hvorom Finantsministeriet allerede har udtalt sig, til dets fornvede Overveielse. Vi have tidligere havt Exempler paa, at en saadan Henvisning har frugtet, saa at man er kommen en Mand til Hjælp, som man forud har skjøttet noget haardt om. Jeg tror, at denne Stilling bør vi fremdeles fastholde. Derfor stemmer jeg for de andre Henvisninger, der ere foreslaede.

R. Nielsen: Efter de modtagne Oplysninger skal jeg indrømme, at den ærede Ordfører har Ret, naar han gjorde gjældende, at Henvisning af det Andragende, hvorom jeg har stillet Forslag, ikke er stemmende med den hidtil fulgte Regel, at Andragender først skulle have foreligget Ministeriet, men jeg skal bemærke, at Dokumenterne ligge endnu hos Invalidebestyrelsen. Jeg haaber ogsaa, at den ærede Ordfører paa den anden Side er enig med mig i den Grundbetragtning, at hvad der staar i § 5, kan ikke fortolkes saa bogstavelig, at det skulde være en Hindring for at imødefomme et saadant Andragende fra en Mand, der har deltaget i Krigen i alle tre Aar og været med ved Dybbøl, Kolding, Sled og Fredericia, naar det ellers kan godtgjøres, at han